

вѣтра на стотины мили далече отъ мѣсто-то, гдѣ става извѣрженіе-то, до толкось заслонява сѣлечныя свѣтъ, чтото всрѣдъ день притемнява, като въ наймрачнѣ ношъ, чтото въ два раскрача отъ себе не можъ различи челоуѣка отъ дръво; частицы-тѣ отъ пепела ся относятъ на времени на триста мили далече. Освѣтъ това наедно съ извѣрженіе-то става страшенъ грѣмѣжъ и свѣткавица. Грохотение-то, което издаватъ избухванія-та, ся чуе на двѣстѣ мили далече. Между това пара-та, която излиза изъ кратера, ся сгѣстява въ капки и става пороенъ дѣждь. Тойзи дѣждь ся смѣсва съ пепела и съ другы вещества, пада по склона на планинѣ-тѣ и образува голѣмы потоцы отъ тинѣ, които бързо затопяватъ околности-тѣ. Отъ такыва потоцы отъ тинѣ сѣ погынали градове-тѣ Херкуланъ и Помпей. Между това въ канала на вулкана малко по малко ся издига растопена масса, която ся нарича лава, напѣлнява кратера и, ако не е вулканъ-тѣ много высокъ, прѣлива прѣзъ върха му и тече по страны-тѣ на планинѣ-тѣ; ако ли е той доста высокъ, тогава лава-та или ся излива по страны-тѣ прѣзъ пукнотини-тѣ на вулкана, или клокоти въ самыя кратеръ; при тоя случай нейна-та повърхнина ся покрыва като съ пѣнѣ, която е извѣстна подъ имя *пемза* (морска пѣна). При изхвъргване-то на лавѣ-тѣ въ воздуха ся усѣща удушливъ смрадъ. Пемза ся изхвърга изъ вулкана още и съ парѣ-тѣ и съ пепела наедно. Веднажъ было изхвърлено толкось много пемза, чтото ся покрыло отъ неѣ на голѣмо пространство море-то, на което облизу ставало извѣрженіе-то, и покрыло ся тѣй гѣсто, чтото корабы-тѣ съ мѣжѣ